

Beste mensen,

11 september 19 jaar geleden was er groot nieuws. Gekaapte vliegtuigen vlogen in op de torens van het Wereldhandelscentrum in New York. De eindeloze strijd van het Midden-Oosten van Israël en zijn burens werd nu voortgezet in het financiële hart van de wereld. De tijd stond even stil, het leek of de Dag des Oordeels was aangebroken. Er volgde oorlog in Afghanistan en Irak, was de Eindtijd op handen?

Inmiddels is een nieuwe generatie volwassen geworden. Men heeft het nog wel over "Nine Eleven", in de luchtvaart werden controles strenger, maar sinds het aanbreken van de Coronatijd komen andere zaken aan de orde. Het is verleden tijd geworden, geschiedenis, iets van vroeger.

In deze tijd is veel nieuws wereldnieuws, alles op aarde lijkt nu op één of andere wijze met elkaar te maken te hebben. Er is inmiddels een tsunami, een grote vloedgolf, geweest bij Atjeh, in 2008 was er een financiële crisis, maar het leven is doorgedaan. Er zijn regelmatig op verschillende plaatsen op de wereld schokkende gebeurtenissen.

In Egypte ten tijde van Mozes waren er 10 plagen, in het boek Openbaring worden vele rampen vermeld. Het gaat daar niet om een eenmalige catastrofe, maar om een reeks. Soms komen mensen dan tot een ommekeer in denken en handelen, ze grijpen de kans tot verbetering. Na de Watersnood in Zeeland heeft men met het Deltaplan geprobeerd herhaling te voorkomen. Na de verwoesting van Jeruzalem ten tijde van de Babylonische ballingschap kwam het Joodse volk tot bezinning. Tegenwoordig maakt men zich druk over het toekomstige klimaat op aarde, men zoekt naar passende maatregelen.

Maar het kan ook zijn dat men leeft als in de dagen van Noach, dat men doet of er niet zoveel aan de hand is, zorgeloos met de gedachte: na ons de zondvloed.

De plagen van Egypte brachten de Farao niet tot inkeer. Een schokkende gebeurtenis kan zo weer vergeten worden, men laat zijn gedrag er niet door beïnvloeden. Er was paniek en de wereld leek te vergaan, maar als een storm voorbij is (die tegenwoordig een mooie naam krijgt) gaat men verder of er niet veel bijzonders is geschied. Er zijn zo vaak oorlogen en aardbevingen geweest. Na de volgende crisis is de vorige niet meer actueel.

Op het grote wereldgebeuren lijken wij maar weinig invloed te kunnen uitoefenen. Lees je Bijbel en volg de nieuwsbronnen. Wat in onze dagen plaats vindt kan ons tot nadenken brengen, God is in deze wereld met ons mensen bezig is. Het kan aanzetten tot bekering, er is hoop. Als de gemeente een taak heeft is het: blijven waken en bidden. Dat kun je niet in je eentje. Het mooie van een gemeente is dat je elkaar daarin kunt aflossen en aanvullen, we kunnen samen scherp blijven. Zo kun je bidden zonder ophouden voor de toestand in de wereld, nog is het tijd!

Een goede Sabbat gewenst